

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. LIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538531520/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

En Yngling leved der i Albions Land
Som ej paa Dydens Veje Glæde fandt
sin Dag i Svir og Sværm forødt han
og kænked Nattens Øre med sin Tant
o. s. v.*)

Men bag den muntre Maske er et forrevet Sind:

Dog tit, naar lystigt, vildest var hans Liv,
mørkt over Harold's Pande Kvaler jaged,
som om et Minde om en blodig Kiv,
en skuffet Lidenskab derinde naged.**)

Der er endvidere baade hos Childe Harold og hos
Arthur en stædig Stolthedsfølelse, som faar dem
til at sondre sig ud fra og hæve sig op over Mængs-
den:

Men snart han fandt, at han kun daarlig føjed
sin Gang i Skridt med Mængdens; saare lidt
de havde fælles, og hans Tanker bøjed
sig ej for andres, skønt hans egne tit
fast havde knust ham; end med Modet frit,
han vilde ej sit Sind til Aander binde,
mod hvem hans eget oprørsk havde stridt;
stolt, skønt forladt, han skilt fra Slægten, inde
i Aandens Dyb et Liv, et fyldigt, kunde finde.***)

Løserevet fra deres Sammenhæng virker Citaterne
som bestikkende Paralleller, og at den Side af Childe
Harold's Væsen, som de giver Udtryk for, er saa
godt som kalkeret over i Arthurs Person, er sik-
kert nok. Men den, der ud fra det samlede Digt dra-
ger Sammenligning, vil nok saa meget fristes til at
fremhæve Afstanden mellem Mestoren og Efterlig-

*) 1ste Sang, Vers II, citeret efter Adolf Hansens Overs.
(1880).

***) 1ste Sang, Vers VIII.

***) 3die Sang, Vers XII.

neren. Saa sandt som Bagger ingen Byron var, er Arthur heller ingen Childe Harold: han har eksempelvis intet af det majestætiske i hans Ensomhedsfølelse, intet af hans gribende Hengivelse i Naturen, intet af hans Forstaaelse af *Friheden* som en Værdi, der maa erobres:

I arme, fødte Trælle, véd I ej,
hvo fri vil være, selv maa Sværdet svinge
og bryde sig ved egne Kræfter Vej?*)

.....

eller Friheden som identisk med den frie *Tanke*; for Arthur er Frihed ikke meget andet end en tom Gløse, og hans republikanske Sindelag en ydre Etikette. At der er ByronsPaavirkning i Baggers egne lidt taaget formulerede Fremtidsdrømme om et nyt Samfund, baaret af Folket (se »Et Svar til min Svoger«) synes utvivlsomt. De af Brandes fremhævede Steder fra »Don Juan« er tydelige Eksempler herpaa:**) »Gud skærme Kongen og Kongerne, for hvis han ikke vil, saa tvivler jeg paa, at Mennesker vil det mere. Jeg synes, jeg hører en lille Fugl synge, at Folket lidt efter lidt vil blive det stærkeste. Det mest udasede Øg slaar bagud, naar Seletøjet skærer sig altfor dybt ind i dets hudløse Kød. Og den stakkels Pøbel bliver engang ked af at følge Jobs Eksempel. Først knurrer den blot, saa bander den ogsaa, og saa — som David greb Slyngen mod Kæmpen, griber den de Vaaben, Fortvivlelsen rækker — og saa bliver der Krig. Jeg vilde gerne beklage det, hvis jeg ikke havde indset, at Revolution alene kan

*) 2den Sang, Vers LXXV.

**) Naturalismen i England, Sml. Skrifter V Side 579.